

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/112/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

236/2015. (VI. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. március 2-án előterjesztett **panaszát** a 2015. június 25-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a K. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos postai úton előterjesztett beadványában előadta, hogy 2015. február 19-én 15 óra körüli időben édesanyja tulajdonában álló gépjárművel T. település belterületén haladt a R. F. úton a [...] számú főút irányába, mert L. településre szeretett volna eljutni. A T. települési posta előtti buszmegállóban, egy forgalmi irányban álló parkoló rendőrautó mellett haladt el. Ezt követően a rendőrautó a buszmegállóból elindult és követni kezdte. A falu [...] számú főút felöli vége előtt a foci pályánál, még lakott területen belül, hang és fényjelzéssel megállította a rendőr. A mögötte megálló rendőrautóból egy rendőr szállt ki, aki a vezető oldali ablakhoz lépett, majd a korábbi igazoltatásoknál a panaszos által megszokott bemutatkozás (név, rendfokozat, jelvéyszám szolgálati hely közlése) nélkül tájékoztatta őt, hogy közúti ellenőrzés keretén belül igazoltatja. A papírjai átadása után a rendőr a panaszos számára érthetetlen módon családtagjai és főként az ikertestvére iránt érdeklődött. Miután a családi kötelékeit tisztázta a panaszos, a rendőr megkérdezte, hogy tudja-e a panaszos, hogy miért állította meg. A kérdésre nemmel felelt a panaszos, amire a rendőr közölte, hogy azért, mert

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

nincs a panaszos biztonsági öve bekötve. A panaszos megmutatta a rendőrnek, hogy abban a pillanatban is be van kötve. Ekkor ő fennhéjázó cinikus hangon többször is kikérte magának, hogy „ön azt mondja, hogy én hazudok”, valamint azt hogy „a kamera is hazudik?” Az utóbbi mondatával a rendőr gépjárműjébe beszerelt kamerára gondolt. A panaszos azt mondta neki, hogy „nem azt mondom, hogy hazudik, hanem hogy nem jól látta.” Ekkor a rendőr azt felelte, hogy ha a panaszos elismeri a mulasztást, akkor figyelmeztetéssel el engedi őt. Ezek után mást nem közölve visszaült az autójába. 5- 10 perc elteltével egy 10000,- Ft összegre kitöltött helyszínbírsággal tért vissza, és arra kérte a panaszost, hogy írja alá, ezáltal elismerve az általa el nem követett biztonsági öv használatának elmulasztását. A panaszos közölte, hogy nem írja alá a bírságot, mert ezt a szabálysértést nem követte el. Erre a rendőr kijelentette, hogy akkor feljelentést tesz, de nem csak az övéért, hanem azért is, mert nem világít a fényszórója. Majd ezt követően a gépjárművébe visszazállt. Kb. 10 perc múlva a visszapillantóban látta, hogy a rendőr az ő autójában ülve integet, hogy menjen oda hozzá. Kiszállta a kocsiból és a rendőrautóhoz ment a vezető oldali ablakhoz. A rendőr ekkor az a panaszos adataimat egyeztetette a rádióján keresztül. Az ablakhoz érve a panaszos megkérdeztem, hogy akkor most miért is fogja feljelenteni, amire a rendőr közölte, hogy a biztonsági övé s a világítás végett. . Ekkor a panaszos tájékoztatta, hogy „lakott területen belül fényes nappal nem kötelező a világítás”. Erre a megjegyzésre a rendőr nem válaszolt. Bár nem mondta, de arra gondolhatott, hogy ha lakott területen belül most nem használ fényes nappal világítást, akkor biztos világítás nélkül érkezett meg lakott területen kívülről. Ez esetben valóban lakott területen kívülről érkezett a panaszos, de beérve oda, mint mindig, ez esetben is lekapcsolta a világítást. Megjegyzi a panaszos, hogy a rendőr nem láthatta azt a pillanatot, amikor a faluba beért a rendőr, mert a posta előtt parkoló rendőrautóból egy kanyar miatt ez a szakasz nem látható be.

A rendőr ezek után a világítás kérdését nem firtatta, ellenben az ablakon keresztül egy A4-es méretű papírt kinyújtott, hogy írja a panaszos alá. A panaszos megkérdezte, hogy mi van akkor, ha nem írja alá, amire a rendőr azt felelte lekezelően, hogy „ez esetben be kell telefonálnia, hogy valaki, kijöjjön és aláírja ezt a papírt”. Mondott még olyasmit is, hogy valamiféle polgárőr is jó lesz, ha erre jár. Aztán azzal próbált a panaszosra nyomást gyakorolni, hogy amíg valaki odaér, lehet, hogy eltelik fél óra is, de ő ráér, belefér a munkaidejébe. Ekkor már érezte a panaszos, hogy arra megy ki ez az egész, hogy mindenképpen meg legyen büntetve, ezért a panaszos közölte vele „akkor várjunk”. Erre a rendőr elküldte a kocsijától, hogy ne ott várakozzon. Kb. 5- 10 perc eltelté után a rendőr kiszállt a kocsijából és hozzá lépett, és megkérdezte, hogy miért nem írja alá. Erre a panaszos közölte, hogy az intézkedés alatt, míg a rendőr az autójában volt, közeli hozzátartozóit felhívta, akik kérték, ha nem követett el semmit, akkor ne írjon alá semmit. Erre ő többször is azt mondta, hogy akkor biztos sok az okos a családban, valamint azt kérdezgette, hogy van-e rendőr a családba, mert biztos ők mondták neki, hogy ne írja alá a papírt. Erre a panaszos azt felelte, hogy van rendőr a családban.

A hozzátartozói tanácsára ekkor a rendőrtől el akarta kérni a nevét valamint a jelvéyszámát, mivel a rendőr ruházatán ezek nem voltak megtalálhatóak. A rendőr erre azt mondta, hogy „bennem van annyi gerinc, hogy leírom, de csak akkor, ha aláírja a papírokat”. A panaszos közölte vele, hogy továbbra sem ír alá semmilyen papírt. Erre a rendőr azt felelte, hogy „akkor én sem adom meg”.

Ezt követően közölte, hogy be van vonva a panaszos jogosítványa. Erre a panaszos azt felelte, hogy miért lenne, hiszen épp az okmányirodából jön, ahol a jogosítványa kategóriabővítését intézte, valamint a rendőr kezében lévő jogosítványomat három hónappal ezelőtt állíttatta ki.

Meg akarta neki mutatni az okmányirodában kapott papírokat, de ő ezt nem akarta megnézni, valamint erre azt mondta „én a rendszer szerint dolgozom, és ha beül, az autóba a következő sarkon újra megállítom és beviszem T2. településre”. Ezek után beszállt az autójába és elhajtott.

A panaszos elmondta még, hogy az eset után a gépjárművembe nem szállt be, mert félt, hogy a rendőr valóra váltja az ígéretét. A szülei jöttek érte, akik a gépjárművet és őt is hazaszállították.

Másnap, február 20-án a rendőrőrs vezetője arról tájékoztatta, hogy valóban feljelentették a biztonsági öv és a világítás miatt.

A panaszos sérelmezi, hogy a rendőr ok nélkül vádolta meg, sérelmezi, hogy nem azonosította magát, ellenben neki még a családjáról is felvilágosítást kell neki adnia.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) A panaszossal szemben 2015. február 19-én tett feljelentés rögzíti, hogy aznap 14 óra 50 perckor intézkedés alá vonták T. település, R. F. úton a panaszos járművét és annak vezetőjét, mivel T. település R.út és K. L. utca kereszteződésénél észlelte, hogy fenti hatósági jelzésű gépjárművezetője biztonsági öv használata nélkül halad velem szembe Tiszásas irányából a falu központ irányába. Ezt észlelve a szolgálati gépjárművel megfordult és a gépkocsi után ment, majd a sportpálya előtti útszakaszon megállította a gépkocsit.

Megállítást követően a gépjárművezetőt a rendőr a neve, jelvéyszám, szolgálati helye közlését követően igazoltatásra szólította fel.

A gépjárművet vezető személy a helyszínen elmondta, hogy ő használt biztonsági övet, biztos rosszul látta a rendőr, majd egy kis gondolkodást követően azt mondta, hogy lehúzta a hasához, mert zavarja és talán ezért nem volt látható. Ezt követően a rendőr közölte a panaszossal, amennyiben nem ismeri el a szabályszegést, akkor közigazgatási eljárást kezdeményez vele szemben, majd erre azt válaszolta, hogy akkor elismeri a biztonsági öv használatának elmulasztását, ha csak egy figyelmeztetést kap érte.

Ekkor a rendőr közölte vele, amennyiben elismeri akkor egy tíz ezer forintos közigazgatási bírságot szab ki vele szemben, amire a panaszos azt mondta, hogy nem ismeri el. Ezt követően a panaszost a központon keresztül ellenőrizték a körözési rendszerben (KIR), amiben nem szerepelt, viszont a vezetői engedélyére azt írta a nyilvántartás, hogy az nem érvényes, mivel azt érvénytelenítették.

Ezt követően a rendőr közölte a panaszossal, hogy a vezetői engedélye a nyilvántartás szerint érvénytelen, melyet nem értett, hogy miért. A rendőr elmondta neki, hogy nincs több információja ezzel kapcsolatban. A panaszos ezt követően közölte, hogy nem ismer el semmilyen szabálysértést és nem hajlandó aláírni semmilyen dokumentumot, mivel beszélt egy ismerőssel, aki ezt tanácsolta neki, valamint mondván hogy majd elintézik, mivel vannak kapcsolatai.

Az intézkedés során más iratot nem adott át, mely igazolta volna vezetési jogosultságát.

Ezt követően kérdésre elmondta, hogy vannak a K. városi Rendőrkapitányságon befolyásos rendőr ismerősei és családtagjai, akik már korábban is sokkal súlyosabb ügyekben is segítettek számára. A panaszos nem nevezett meg név szerint senkit, csak annyit mondott, hogy vannak nyomozó ismerősei és családjából is több családtag, rokon a rendőrségnél dolgozik.

A panaszossal a rendőr közölte, hogy ellene szabályszegési, illetve szabálysértési feljelentést tesz. Az intézkedés végén a rendőr ismételten közölte nevét, jelvéyszámát, valamint elmondta, hogy amennyiben az intézkedéssel szemben panasza van, azt a K. városi Rendőrkapitányságon megteheti.

2) A szabályszegési feljelentés az 1) ponttal egyező módon tartalmazza a történeteket.

3) Sz. R. r. törm. 2015. március 19-én kelt jelentésében előadta, hogy 2015. február 19-én T. település R. út — K. L. utca kereszteződésénél hajtott végre álló ellenőrzést, a falu Tizzasas felőli végénél. A szolgálati gépjárművel a K. sor menetirányába parkolt, az ott található kereszteződés előtt lévő füves területen, nem az útesten.

14 óra 45 perc körül látta meg a r. törm, hogy a K. sor irányából T. település belterületére érkező személygépjármű vezetője biztonsági öv használata nélkül közlekedik T. település központja felé és egyéb technikai eszközzel nem állt módjában rögzíteni a szabályszegést, mivel a szolgálati gépjárműben lévő kamerarendszer bár ki van építve, annak használatára nincs lehetőség. Külső szemtanúja a cselekménynek nem volt. A gépjárműben egy személy tartózkodott.

A rendőri intézkedést az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a K. városi Rendőrkapitányság Vezetője a 13747/2014.Ált számú egyedi utasítása – amelyben az Rtv. 30. § (1)-(3) bekezdésről szerint a K. városi Rendőrkapitányság illetékességi területére fokozott ellenőrzést rendelt el 2015.január 1-jén 0 órától 2015.június 30-án 24óráig – alapján foganatosította. Az utasítás alapján a feladat végrehajtására beosztott állomány a fokozott ellenőrzés keretében szűrőpróbaszerűen igazoltatásokat, ruházat, csomag és járműátvizsgálást hajt végre.

Amikor a gépjármű miután elhaladt a r. törm. mellett, észlelte a szabályszegést és irányjelző használatával megfordult, majd utána ment, hogy intézkedés alá vonja. T. települési sportpálya előtti útszakaszon állította meg, és vonta intézkedés alá.

Az intézkedést 14 óra 50 perckor kezdte meg, egyedül. Az intézkedés során eleget tett az Rtv. 20 § (2) bekezdésében foglaltaknak és miután a panaszossal közölte a nevét, jelvéyszámát, szolgálati helyét és az intézkedés okát, igazolásra szólította fel. A neve, jelvéyszámára és a rendfokozat egyébként az Országos Rendőrfőkapitány 2/2014 (II.12.) ORFK utasítás szerint a jólláthatósági átvetőn volt elhelyezve, amelyet a szolgálat megkezdésekor az eligazítást tartó L. Cs. r. alezredes is ellenőrzött.

A gépjárművezető ezt követően csodálkozó arccal nézett, majd átadta a gépjármű forgalmi engedélyét, Bo.P. nevére kiállított vezetői engedélyét, továbbá a Br. P. névre kiállított lakcímkártyát.

Ezt követően mikor észlelte a r. törm., hogy az igazoltatott személy által átadott iratokon két különböző név szerepel, de viszont egyező születési hely és idő megkérdeztem, hogy esetlegesen van-e ikertestvére? Mi az oka, hogy különböző vezetéknév szerepel a két okmányom. Ekkor közölte, hogy névváltoztatásra került sor, de van egy ikertestvére is.

Miután tisztázódott az okmányok adattartalmának vezetéknévbeli eltérése, a panaszos elmondta, hogy ő használt biztonsági övet, biztosan rosszul látta, majd egy kis gondolkodást követően azt mondta, hogy lehúzta a hasához az övet, mert zavarja, talán ezért nem volt látható.

Ezt követően közölte a r. törm. a panaszossal, amennyiben nem ismeri el a szabályszegést akkor közigazgatási eljárást kezdeményez a r. törm. vele szemben. Erre azt válaszolta, hogy akkor elismeri a biztonsági öv használatának elmulasztását, ha csak figyelmeztetésben részesíti a rendőr. A r. törm. közölte vele, hogy amennyiben elismeri a szabályszegést, tízezer forintos közigazgatási bírságot szabok ki számára a helyszínen, melynek a befizetésére 30 nap határidő áll rendelkezésére. Válaszul azt mondta, hogy nem ismer el semmit.

Az igazoltatás során az igazoltatott személy a gépjárműben ülve, a r. törm. pedig a gépjármű „B” oszlop vonalában helyezkedett el az úttesten. Ezt követően visszament a szolgálati gépjárműhöz, hogy ellenőrizze az átadott okmányok érvényességét, valamint a személy és jármű a körözési nyilvántartásban szereplését. Eközben a panaszos a gépjárműben maradt. A lekért adatok körözési rendszerében nem szerepeltek, de a rendszer szerint a panaszos nevére kiállított vezetői engedély, melyet átadott az intézkedés során, nem érvényes, azt érvénytelenítették.

A rádióforgalmazás során látta, hogy a panaszos folyamatosan telefonál. A prioritást követően ismét visszamentem az igazoltatás alá vont gépjárműhöz. A vezetővel ismét közölte, hogy amennyiben elismeri a közigazgatási szabályszegést, akkor tízezer forint közigazgatási bírságot szab ki számára a helyszínen. A panaszos válaszul azt mondta, hogy nem ismer el semmit. Egyúttal közölte a panaszossal, hogy a vezetői engedélye a nyilvántartás adatai szerint érvénytelen, ezt a panaszos nem értette, de a rendőr nem tudott ezzel kapcsolatban további felvilágosítást adni neki.

Ezt követően elmondta, hogy nem ismer el semmilyen szabálysértést, sem szabályszegést és nem hajlandó aláírni semmilyen dokumentumot. Elmondta, hogy időközben beszélt egy ismerőseivel, aki azt tanácsolta neki, ne írjon alá semmit, majd ügyis elintézik, mivel vannak kapcsolatai.

Az intézkedés során más iratot nem adott át a panaszos, mely igazolta volna vezetői jogosultságát. A panaszos, hogy a K. városi Rendőrkapitányságon vannak befolyásos rendőr ismerősei és családtagjai, akik már korábban is sokkal súlyosabb ügyekben is segítettek neki, de név szerint nem nevezett meg senkit.

Ezután a r. törm. közölte a panaszossal, hogy a fentiek miatt feljelentést tesz ellené, illetve közigazgatási eljárást kezdeményez biztonsági öv elmulasztása végett. Felhívta a panaszos figyelmét, hogy amennyiben érvénytelen vezetői engedéllyel tovább közlekedik a gépjárművel, akkor az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján szabálysértés továbbfolytatása miatt előállítja a Tiszakécske Rendőrörsre. A panaszos ezt megértette.

Az intézkedés végén a panaszossal ismételtelen közölte a rendőr nevét, jelvéyszámát, valamint elmondta, hogy a K. városi Rendőrkapitányságon, a Testületnél, valamint a 107 hívószámon az intézkedéssel szembeni panaszát megteheti.

Az intézkedés során nevezett végig flegma, lekezelő magatartást tanúsított. A panaszost az előírásoknak megfelelően tájékoztatta a rendőr az általa elkövetett szabályszegéssel szembeni szankciók lehetőségéről, semmilyen kényszer hatása alatt nem állt, módjában állt eldönteni, hogy elfogadja a helyszínen kitöltött bírságot vagy feljelentéssel él vele szemben a r. törm. A panaszos a feljelentést választotta. Helyszíni bírság kiszabására nem került sor, mivel a panaszos arról nyilatkozott, hogy azt nem írja alá, a szabálysértést nem ismeri el.

Mivel ezen nyomtatvány szigorú számadású, ha előre kitölti, és a kitöltést követően nem veszi át az intézkedés alávonat személy akkor, azt át kell húzni és rontott példányként lesz nyilvántartva. Ebben az esetben külön jelentést kell készíteni, de erre nem került sor, mivel nem lett előre kitöltött bírságszelvény számára átadva. A panaszossal szemben a közigazgatási eljárás kezdeményezése miatt helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyv került kitöltésre, amelyet nem írt alá. A szabályszegés el nem ismerésének dokumentálására teljes passzivitást tanúsított

A rendőr leszögezi, hogy a panaszos azon állítása miszerint az azonosítási kötelezettség teljesítését az iratok aláírásától tette függővé, nem fedi a valóságot. A panaszos a nevét és jelvéyszámát a ruházatomról is le tudta olvasni, de azt a rendőr két alkalommal is közölte vele.

4) A kapitányságvezető a 2015. március 20-án kelt átiratában előadta a szabálysértési eljárást a panaszos lakóhelyére tekintettel a Kunszentmártoni Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya folytatta le, amely tárgyalás nélkül 2015. március 16-án befejezésre került.

A r. törm jelentését kiegészítve előadta, hogy az intézkedés jogalapját az Rtv, 29 § (1)-(3) bekezdése, a Szolgálati Szabályzat 25. § (1)–(2) bekezdése, és a fokozott ellenőrzésre tekintettel az Rtv. 30. § (1)-(3) bekezdése, az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről (továbbiakban Szabs. tv.) 78. § (1) bekezdése, a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 50) KPM—BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) 4. § (1) bekezdés a) pontja és a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdése, továbbá a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (továbbiakban Kkt.) 20. § (1) bekezdése volt. A közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009 (VII.29.) Korm. rendelet 12. § alapján a „Kkt. 20. (1) bekezdés k) pontjához kapcsolódóan ha jogszabály eltérően nem rendelkezik a 11/A-11/F mellékletben meghatározott összegű bírságot köteles fizetni az, aki KRESZ-ben foglalt, biztonsági öv használatára vonatkozóan a 11/A-11/F mellékletben meghatározott valamely rendelkezést megsérti.

Az intézkedés során hangnem a rendőri jelentésben foglaltak alapján határozott és megfelelő volt, aminek fültanúja ugyan nem volt, de a körzeti megbízott kulturált és udvarias viselkedésű, hangvételű, ezzel ellentétes tapasztalat vagy panasz vele szemben soha nem fogalmazódott meg. A panaszos viselkedése viszont flegma jelzővel került a jelentésbe. A panaszos másnap telefonon felvette a kapcsolatot L. Cs. r. alezredessel, akinek nem sérelmezte a rendőr hangnemét, csak a feljelentést.

Az intézkedés kb. 15 percig tartott.

5) A 2015. március 19-én kelt értékelő jelentés szerint L. Cs. r. alezredes a kivizsgálás során megállapította, hogy az intézkedő rendőr a panaszost az Rtv., 29 § (1)-(3) bekezdése, a Szolgálati Szabályzat 25. § (1)–(2) bekezdése, és a fokozott ellenőrzésre tekintettel az Rtv. 30. § (1)-(3) bekezdése alapján szakszerűen igazoltatta.

A körzeti megbízott a panaszos vonatkozásban az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján, közlekedésrendészeti intézkedés végrehajtása során jogszerűen ellenőrizte a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a használó személyazonosító adatainak megállapítását, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát.

A Szabs. tv. 78. § (1) bekezdése alapján a szabálysértési feljelentést jogszerűen kezdeményezte, mivel a panaszos megszegte a KRESZ 4. § (1) bekezdés a) pontját, továbbá elkövette a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdésében foglalt közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértését

Az intézkedő rendőr a szabályszegési feljelentést, a biztonsági öv használatának elmulasztása miatt a 156/2009. (VII.29.) Korm. rendelet és a Kkt. 20. § (1) bekezdése alapján jogszerűen kezdeményezte.

Mindezek alapján a r. alezredes véleménye szerint az intézkedés jogszerű és szakszerű volt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, a VI. cikkben foglalt személyes adatok védelméhez való jogát és a II. cikkben rögzített emberi méltósághoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V., és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A szabálysértési eljárás szabályait a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) rendelkezései tartalmazzák.

A szabályszegési eljárásban történő közigazgatási bírság kiszabásának eseteit és módját a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény rendelkezései tartalmazzák. Az eljárásra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) előírásai irányadók.

A fenti hatásköri szabályokból megállapítható, hogy a rendőrség szabálysértési, illetve szabályszegési eljárását a Testület nem minősítheti, a fölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol, a szabálysértési, illetve a közigazgatási bírság mértékét nem vizsgálhatja, a bírságot nem módosíthatja és nem törölheti el. A Testület ebből következően nem jogosult abban a kérdésben állástfoglalni, hogy a panaszos elkövette-e azokat a szabálysértéseket, vagy sem, amelyeket a rendőr az intézkedés során felrótt neki.

Ekörben a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

2) A panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratok alapján tehát a Testület vizsgálta a közlekedésrendészeti intézkedés jogszerűségét és indokoltságát.

a) A kérdés vizsgálata során a Testület az alábbi jogszabályi előírásokat vette figyelembe.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv.-ben meghatározott bűnmegelőzési, büntelődési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, büntelődési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések

megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az igazoltatás Rtv. 29. § (1) bekezdésben rögzített szabályai szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 30. § rendelkezik a fokozott ellenőrzés szabályairól. Eszerint a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja. A rendőrség ezen cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat. A rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja.

A Testület utal továbbá a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (3) bekezdése szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha

- a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy
- b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A KRESZ 48. § (4) bekezdése szerint a külön jogszabályban meghatározott M1, M2, M3, N1, N2, N3 kategóriájú gépkocsiban, amelynek meghatározott üléseit biztonsági övvel kell felszerelni, továbbá olyan járműben, amelynek üléseit biztonsági övvel szerelték fel, az ülésen utazó személynek a biztonsági öv becsatolásával kell magát rögzíteni.

Az (5) bekezdés szerint nem kell becsatolni a biztonsági övet:

- a) a hátramenetben közlekedő gépkocsi vezetőjének;

- b) a taxi gépkocsi vezetőjének, ha taxi üzemmódban utast szállít;
- c) a mentő gépkocsi betegellátó terében utazóknak, ha a becsatolás a beteg állapotának romlását okozhatja, a betegellátást akadályozza;
- d) a lakott területen menetrend szerinti személyszállítást végző autóbuszban;
- e) a lakott területen kívül menetrend szerinti személyszállítás végző autóbuszban, ha álló utasokat is szállíthat;
- f) az autóbuszban szállított 3. életévét még be nem töltött gyermeknek;
- g) annak, aki külön jogszabályban meghatározott orvos által kiállított igazolással rendelkezik.

A Kkt. 20. § (1) bekezdése rögzíti azon közlekedési szabályok körét, amelyek megsértése esetén az előírás megsértője közigazgatási eljárás keretében bírság fizetésére kötelezhető. Eszerint többek között a megengedett legnagyobb sebességre („gyorshajtás”), a biztonsági öv használatára, a továbbhaladás tilalmára („tilos jelzésen történő áthaladás”), és a járművezető szervezetében a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol tilalmára („ittas vezetés”) vonatkozó előírások megsértői. [k) pont]

A bírsággal kapcsolatos eljárás lefolytatására - a (11) bekezdésben meghatározott ellenőrzési jogosultsághoz igazodóan - a közlekedési hatóság, a rendőrség, a vámhatóság, a katasztrófavédelmi hatóság és a munkaügyi hatóság (a továbbiakban együtt: eljáró hatóság) jogosult. [20. § (2) bekezdés]

Az (1) bekezdés k) pontban foglalt esetben 10 000 forinttól 300 000 forintig terjedő bírság szabható ki. Az egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabandó bírságok, valamint több jogsértő cselekmény vagy mulasztás esetén az ugyanabban az eljárásban kiszabható bírság maximális összegét külön jogszabály állapítja meg. Nincs helye bírság kiszabásának, ha a jogsértő cselekmény elkövetése óta két év eltelt (elévülés). [20. § (4) bekezdés]

A közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha a 20. § (1) bekezdés k) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen megállapítást nyer, a hatóság eljáró tagja határozathozatal nélkül szabja ki a bírságot és döntését közli az elkövetővel. Ha az elkövető a jogsértés tényét nem vitatja, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, amelyről az ügyfelet a helyszínen tájékoztatni kell. [20. § (4a) bekezdés]

A közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII. 29.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm. r.) 12. § szerint a Kkt. 20. § (1) bekezdés k) pontjához kapcsolódóan – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a 11/A.-11/D. mellékletben meghatározott összegű bírságot köteles fizetni az, aki KRESZ-ben foglalt, a megengedett legnagyobb sebességre („gyorshajtás”), a biztonsági öv használatára, a továbbhaladás tilalmára („tilos jelzésen történő áthaladás”) és a járművezető szervezetében a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol tilalmára („ittas vezetés”) vonatkozó rendelkezést megsérti. A bírságot – a 11/A.-11/D. mellékletben meghatározottak szerint – a bírságot kiszabó döntés jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül kell befizetni.

A Korm. rendelet 11/A. melléklete szerint a KRESZ 48. § (4) bekezdésében foglalt előírások – biztonsági öv használatára vonatkozó kötelezettség – megszegését lakott területen belül 15.000 Ft, lakott területen kívül 30.000 Ft, míg autópályán, autópályán 40.000 Ft pénzbírsággal szankcionálja.

b) A fenti hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevő járművet közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti. Míg az Rtv. 29. § alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga

A rendőri jelentések egybehangzóak a tekintetben, hogy panaszost azért vonták intézkedés alá, mert a gépkocsizó járőr a kereszteződésnél észlelte, hogy a panaszos nem kapcsolta be a biztonsági övet. A szabálysértés tényét azonban a panaszos nem ismerte el a helyszínen, először azt mondta, hogy be volt kötve, később pedig azt állította, hogy az övet lehúzta a hasához, mert az zavarja.

Ezzel szemben a panaszos azt állította, hogy be volt kapcsolva a biztonsági öve.

Habár a Testület az eseményeket az ellentmondó előadások miatt nem tudta rekonstruálni, azt a tényt egyik fél sem vitatta, hogy a panaszos gépkocsival a közúti közlekedésben vett részt, ezért a Testület álláspontja szerint a kifogásolt rendőri intézkedéshez a fentebb említett Rtv. 44. § kellő jogalapot biztosított. Továbbá a területre elrendelt fokozott ellenőrzés szintén megalapozta a közlekedésrendészeti intézkedést.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben és vonták a panaszost intézkedés alá, ezért nem sérült a személyes adatok védelméhez való joga. Ugyanakkor a Testület ismételten leszögezi, hogy nincs hatásköre abban a kérdésben állást foglalni, hogy a panaszos magatartásával megvalósította-e a KRESZ szabályainak megsértését.

c) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr alá akart vele íratatni valami iratot, noha ő a feljelentést választotta.

A Kkt. 20.§ (4a) bekezdése szerint „a közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha a 20. § (1) bekezdés *k*) vagy *m*) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen megállapítást nyer, a hatóság eljáró tagja határozathozatal nélkül szabja ki a bírságot és döntését közli az elkövetővel. Ha az elkövető a jogsértés tényét nem vitatja, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, amelyről az ügyfelet a helyszínen tájékoztatni kell.

(4b) A közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha az (1) bekezdés *kg*) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen nem válik ismertté és a

szabályszegést a külön jogszabályban meghatározott technikai eszközzel nem rögzítették, a (4) bekezdésben meghatározott bírságot a gépjármű forgalmi rendszáma alapján megállapított üzemben tartóval szemben kell kiszabni. Ilyenkor az üzemben tartó címére kell a kiszabott összeget tartalmazó csekkszelvényt megküldeni.

(4c) Ha a gépjármű üzemben tartója a (4b) bekezdés alapján kiszabott közigazgatási bírságot nem veszi tudomásul, a közigazgatási hatósági eljárást az egyébként irányadó rendelkezések szerint kell lefolytatni. Így kell eljárni akkor is, ha a gépjármű üzemben tartójának megküldött csekkszelvényen vagy banki átutalással a közigazgatási bírságot harminc napon belül nem fizetik meg.”

A rendőr tehát amikor az intézkedés alá vont személy elismeri a jogsértést, akkor köteles részére tájékoztatót átadni az eljárásról és az elismerő nyilatkozat joghatásairól, amely tájékoztató magába foglalja a panaszos azon nyilatkozatát, hogy a tájékoztatót megértette és ennek tudatában ismeri el a szabályszegést.

Amennyiben az intézkedés alá vont nem ismeri el a szabályszegést, akkor a rendőrnek jegyzőkönyvet kell felvennie, amely az eset leírása mellett a panaszos azon nyilatkozatát is tartalmazza, hogy nem ismeri el a szabályszegést.

A rendőri jelentés nagyrészt egybevág a panaszosi előadással. A rendőri jelentés szerint a panaszos nem ismerte el a szabálysértést, majd amikor alá akarta vele íratni az erről szóló jegyzőkönyvet, azt megtagadta. A rendőr a jelentésében előadta, illetve ezt a kapitányságvezető is megerősítette, hogy a helyszíni bírság elfogadása esetén másik nyomtatványt kell kitölteni, ami szigorú számadású, így ha lenne rontott példány, annak nyoma lenne.

Mindezek alapján a Testület elfogadta a rendőrség azon előadását, hogy a helyszínen a rendőr az el nem ismerés „következményeként” kitöltendő jegyzőkönyvet akarta a panaszossal aláírni, aki ezt telefonos konzultációra hivatkozással megtagadta.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

d) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr azt mondta neki, hogy „ha belül az autóba a következő sarkon megállítom és beviszem Tiszakécskére”

A rendőr a jelentésében előadta, hogy felhívta a panaszos figyelmét, hogy amennyiben érvénytelen vezetői engedéllyel tovább közlekedik a gépjárművel, akkor az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján szabálysértés továbbfolytatása miatt előállítja a Tiszakécske Rendőrségre. A panaszos ezt megértette.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;

Az Rtv. 24. § A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Továbbá hivatkozik a Testület a kérdés vizsgálatánál az Rtv. fentebb említett 13. §-ára is.

A Testület elfogadta azt a rendőri előadást, hogy a nyilvántartás szerint a panaszos vezetői engedélye érvénytelen volt, így a vezető engedély nélküli vezetés felvethette a szabálysértés gyanúját. Ennél fogva a rendőr azon felhívása, hogy a panaszos tartózkodjon a gépkocsi vezetői engedély nélküli használatától, mivel ellenkező esetben (azaz, ha felszólítás ellenére a szabálysértést tovább folytatja) előállítható a kapitányságra, megfelel az Rtv. 33. § rendelkezéseinek.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a rendőr nem lépte túl az intézkedési kötelezettségét a kifogásolt felszólítással, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A rendőr azonosítási kötelezettségére vonatkozó kifogás kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem mutatkozott be, nem közölte a jelvéyszámát, nem mondta meg az intézkedés célját. Később pedig az írat aláírásától tette függővé az azonosítási kötelezettség teljesítését.

A rendőrségi jelentés szerint az intézkedés során a rendőr eleget tett az Rtv. 20 § (2) bekezdésében foglaltaknak és miután a panaszossal közölte a nevét, jelvéyszámát, szolgálati helyét és az intézkedés okát, igazolásra szólította fel. Majd az intézkedés végén megismételte az azonosításhoz szükséges adatokat, illetve azokat a panaszos a ruházatáról is leolvashatta, mivel az öltözködési szabályzat szerinti el volt azon helyezve a névkitűző, állományjelző, illetve a rendfokozati jelzés.

Az Rtv 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőröknek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevüket és azonosító számukat közölniük kell.

Az előadások közötti ellentmondást további bizonyítékok hiányában nem lehetett feloldani, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állástfoglalni abban a kérdésben, hogy rendőrök betartották-e az Rtv. 20.§ előírásait.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy ekörben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

4) A panaszos sérelmezte a rendőr által használt hangnemet.

A Testület a panasz ezen része kapcsán emlékeztet az Rtv. fentebb hivatkozott 2. §-ára. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az

Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkárának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, 2007. július 4-én Budapesten kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.” Az országos rendőrfőkapitány 2008. szeptember 10-én kelt, 25800/6/2008. RP. sz. határozatában ezzel a megközelítéssel egyetértett, és azt is kimondta, hogy még az intézkedés alá vontak „provokatív, durva, sértő magatartása sem mentheti az intézkedő rendőr ehhez hasonló viselkedését.”

A rendőri részletesen leírja az intézkedés során leírja a panaszossal folytatott beszélgetést, illetve megjegyzi, hogy éppen a panaszos beszélt flegmán a rendőrrel.

A jelen esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőr előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel a rendőrök által alkalmazott hangnem tekintetében.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

IV.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben és vont a panaszost intézkedés alá, ezért nem sérült a személyes adatok védelméhez való joga. A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességese eljáráshoz való joga az iratokra és a felszólításra vonatkozó kifogás kapcsán.

A Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességese eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható meg az azonosítási kötelezettség elmulasztására vonatkozó kifogása kapcsán. A Testület továbbá nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben,

hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93 § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2015. június 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZESZETÜLET